

QƏHRƏMAN XALQIN QƏHRƏMAN OĞLU

(Əvvədi ötən sayımızda)

Əliyevlər ailəsinin bu inamları boş çıxmadı, çıxma bilməzdi də... Balaca Heydər gələcəyinin necə parlaq, necə işıqlı olacağı və xalqın gələcəyini belə necə işıqlandıracağı bəlli olmalıydı... Bu onda gəndən gələn bir xüsusiyyət kimi gələcəkdə özünün ən parlaq nümunələrini göstərəcəkdə. Damarında türk qanı daşıyan, türk millətinə mənsub olan, Azərbaycan türkü adını qürurla daşıyan bir fərd kimi balaca Heydər necə bir gələcəyə sahib olacağı əvvəldən bəlli idi. Həmin vaxt yalnız bir ailənin ümidi olan körpənin gələcəkdə böyük, tarixi keçmiş olan bir xalqın ümidi olan bir öndər, bir liderə çevriləcəyini zaman göstərəcəkdə...

Zaman gəldi və hər şeyi olduğu kimi göstərdi... Başdan-sona 80 il sürən, dünyanın ən çətin və çətin olduğu kimi də ən şərəfli həyatını yaşayan körpə Heydər bu həyatı mənsub olduğu xalqın, millətin Ulu Öndərinə çevrilmək üçün yox, o xalqa başçılıq etmək üçün yox, sadəcə o xalqı zülm girdabından, ədalətsizlik, haqsızlıq çuxurundan qaldırmaq, onları imperiya boyunduruğundan azad etmək üçün yaşadı və nə yaxşı ki yaşadı... 1920-ci illəri yaşamaq bütün Azərbaycan xalqına, eləcə də bütünü "Sovet" şərqinə və "Sovet" ölkələrinə baha başa gəlsə də, xalqımız indi belə fikirləşir və düz də fikirləşir ki, nə yaxşı ki Azərbaycan xalqının qismətinə 10 may 1923-cü il tarixini yaşamaq düşüb... Nə yaxşı ki Azərbaycan xalqının qismətinə Heydər Əliyev kimi qəhrəman və əsl fəxrətiləsi, qürurduyulası bir öndər düşüb...

Ulu Öndərimiz Azərbaycanın ayrılmaz bir parçası, Azərbaycan da Ulu Öndərimizin ayrılmaz bir parçasıdır. Heydər Əliyev və Azərbaycan kəlmələri nəinki Ulu Öndərimizin sağlığında, onun hamımıza sonsuz kədər bəxş edən vəfatından sonra da bir səslənib, bir oxunub və həmişə də bir oxunacaqdır. Heydər Əliyev başdan ayağa, təpədən-dırnağa bir azərbaycanlı, bir türk oğlu idi. Bunu mən özüm demirəm, deyər də bilmərəm. Ulu Öndərimiz gəncliyindən ömrününsonuna qədər həyatını əsl azərbaycanlı və əsl türk kimi yaşayıb. O, bunu həm söylədiyi sözlərində, nitqlərində, həm də etdiyi əməllərində sübut edib. Özü də layiqincə sübut edib. Əgər o, bunu sübut etməsəydi, Azərbaycan xalqının qəlbini fəth edə bilməzdi. Atalar yaxşı deyiblər, xalqın gözü tərəzidir. O, yaxşını yamandan, yamanı yaxşıdan ayırmağı bacarıb. Heydər Əliyev Naxçıvanda doğma xalqına sədaqətlə xidmət edərkən Bakıda və eləcə də yurdumuzun dörd bir tərəfində xalqımız Heydər Əliyevi səsləyir, onu axtarır və onu təcili surətdə Bakıya, yenidən işinin başına dönməyə çağırırdı. 1969-1982-ci illərdəki o əmin-amanlığı, o sakitliyi, o dincliyi, o rifahı yenidən yaşamağı arzulayan və hər səhər bir parça çörək üçün saatlarla növbədə durmaqdan yorulub usanan xalq əzəli və əbədi xilaskarını çağırırdı. Xalq niyə onu çağırırdı? Bu sualın cavabı elə sualın daxilindədir. Çünki əvvəldə vurğuladığım kimi Ulu Öndərimizin qəlbini daima xalqla çırpınıb. O, daima öz xalqı ilə bir olub, bir yerdə dayanıb. Yeri gələndə öz sağlamlığını, yuxusuz gecələrini bu yolda sərf edib. 13 il Sovet Azərbaycanına rəhbərlik etdiyi dövrdə Azərbaycana dincliyi, rifahı və inkişafı yenidən qaytaran Ulu Öndər Azərbaycandakı bu inkişaf dinamikasını

bütün Sovet ölkələrinə tanıtdı. Sovet ölkələri Azərbaycandakı bu sürətli inkişafa heyran oldular, təəccüb etdilər, bu inkişafı Ulu Öndərdən öyrənərək öz ölkələrinə tətbiq etdilər. Hətta yeniliklərinə, inkişafetdirmə bacarığına görə onu qısqananlar da oldu. Elə bu sürətli inkişaf, rifah dinamikası səbəbi ilə də Heydər Əliyev o vaxtkı Sovet Sosialist Respublikaları İttifaqının Nazirlər Soveti sədrinin birinci müavini vəzifəsinə təyin olunmuşdu və SSRİ məkanında ən geridə qalmış sahəni belə qısa vaxt ərzində dirçəltmiş, qabaqcıllar sırasına qatmışdı. Daxili və xarici düşmənlərimizin qısqançlığı, məkrli planları səbəbi ilə Ulu Öndərimiz o vəzifədə nə qədər az qalsa belə, Azərbaycan xalqını bütün Sovet arenasında bir o qədər çox tanıtdı, ucaltdı, başımızı ucalardan uca etdi. Bir zamanlar Sovet İttifaqına başçılıq edəcək qədər potensiala sahib olan, lakin sonra xarici düşmənlərimiz tərəfindən müəmmal şəkildə aradan götürülən diplomatlarımızın, o cümlədən Nəriman Nərimanovun, Behbud ağa Şahtaxtinskiyin və digər Azərbaycançı siyasətçilərin arzularını Heydər Əliyev illər sonra gerçəkləşdirdi, çin etdi.

Mövzuma belə qayıtmaq istəyirəm ki, Ulu Öndərimiz hansı şəraitdə, hansı vəziyyətdə və harada, nə vaxt olmasından asılı olmayaraq, daim öz xalqını düşünüb, onun rifahı, sevinci və dincliyi üçün çalışıb. İnsan sərrafı olan xalqımız Heydər Əliyevin 1969-1987-ci illərdə, o cümlədən elə 70 illik həyatı dövründə xalqımız, millətimiz üçün etdiyi gözəl əməllərini heç bir vaxt unutmayaraq 1993-cü ildə Azərbaycanın ən çətin, keşməkeşli vaxtında onu, məhz öz xilaskarı olan onu yenidən köməyə, xilas etməyə çağırırdı! Xalqını həmişə hər kəsdən ucada, yüksəkdə bilən və görmək istəyən Ulu Öndər xalqın bu israrını, bu çağırışını bir əmr kimi dinləmiş və təcili surətdə yerinə yetirmişdi. Bu hadisə 15 iyun 1993-cü ildə baş vermişdi! Bir yay günü (14 iyul 1969-cu il) canından da artıq sevdiyi xalqına başçılıq etmək vəzifəsinə məmnuniyyətlə başlayan Ulu Öndər illər sonra yenə bir yay günü və bu dəfə elə xalqın çağırışı, "əmrini" ilə yenidən başlayacaqdı... Onu Azərbaycana xilas etməsi, xalqına başçılıq etməsi üçün Bakıya çağırılan Azərbaycan xalqı, təbii ki, ondan başqasını prezident seçməyəcəkdə... 1993-cü ilin oktyabr ayında Heydər Əliyev Azərbaycan Respublikasının Prezidenti seçildi! Özü də çevriliş etməyərək, xalqın demokratiya arzularını əlindən almayaq. Əksinə, Ulu Öndər xalqın sözünü, qəlbini səsinə dinləyərək və elə xalqın arzusu, istə-

yi ilə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti seçildi.

Bu çətin, ağır vəzifəyə seçildiyi gündən son nəfəsinə qədər Ulu Öndərimiz xalqımızla əl-ələ verərək öz işinə başladı və üzərinə düşən dünya yüklü vəzifəni layiqincə yerinə yetirdi. Xalq onu çağırmağa heç zaman peşman olmadı, peşmanlıq hissi keçirmədi, heç zaman da belə olmayacaq. Heydər Əliyev üçün hər şeydən önəmli dövlət, xalq və millət idi. "Mən fəxr edirəm ki, Azərbaycanlıyam!" deyən bir şəxsiyyətin vətənsəvərliyinə şübhə etmək olardımı? Burada bir sual vermək də yerinə düşər: Ulu Öndərimiz özündən çox sevdiyi Azərbaycanı necə xilas etdi? Bu sual çox maraqlı səslənir. Ancaq bu çətin olmayan sualın cavabı da çətin deyil. Buna Ulu Öndərimizin öz sözü ilə cavab vermək istəyirəm: "Əgər bir adamın arxasında xalq dayanırsa, ona heç bir qüvvə ilə təsir göstərmək olmaz". Bəli, Heydər Əliyevin arxasında xalq dayanmışdı! Xalq həmişə onun yanında idi, o da həmişə xalqın yanında idi! Bunu danmaq olmaz ki, Ulu Öndərimiz Azərbaycana ikinci dəfə başçılıq etdiyi 10 il ərzində çox çətinliklərlə üzləşdi. Dəfələrlə hədələrə, təzyiqlərə məruz qaldı, hətta çevrilişlə hədələndi. Lakin bunların hamısı bir xülyaya çevrildi, bütün planlar suya düşdü və bu planları hazırlayanlar uğursuzluğa düçar oldular. Burada, təbii ki, bacarıqlı və uzaqgörən siyasətçi olan Heydər Əliyevin rolu danılmaz idi. Lakin onun rolu olduğu kimi xalqın rolu da burada şeksiz və şübhəsiz olaraq qeyd edilməlidir. Xalq ona inanırdı. Xalq onu sevirdi. Ulu Öndərimiz həm də xalqın ona verdiyi dəstək üçün və ən əsası bu dəstəyi hiss etdiyi üçün bütün çətinlikləri və maneələri dəf etdi, aşdı, xalqla əl-ələ verərək bütün problemlərə son qoydu. Vətəni ucalardan ucalara, zirvələrdən zirvələrə qaldırdı, xalqı ölüm çənbərindən xilas edib əsl qurtuluşa, rifaha qovuşdurdu, sarsılmaz, türk atalarımızdan qalan qədim dövlətçilik ənənələrinə söykənərək dövlətimizi sarsılmaz və güclü etdi. Əgər indi ölkəmiz 1990-cı illərin ölkəsi deyilsə, bunun ən böyük səbəbi xalqın dəstəyini alan Ulu Öndərimizdir. Əgər ordumuz və yurdumuz 1990-cı illərdəki kimi zəif və parça-parça olub səpələnmiş deyilsə, bunun ən böyük səbəbi yenə Ulu Öndərimizdir. Daxili və xarici düşmənlərimiz, vətənsəvərlik adı altında xalqımızın rifahını istəməyənlərlə əlbir olanlar nə qədər bunu dansalar və etiraf etmək istəməsələr də, bu danılmaz bir faktdır. Həqiqətən də xalqın dəstək verdiyi, yanında durduğu bir insanı heç bir qüvvə öz tə-

siri altına ala bilməz. Çünki onun heç bir qara qüvvələrin maddi və ya mənəvi dəstəyinə ehtiyacı olmaz. Ona görə ki, ona ən böyük dəstəyi xalq vermişdir. Ataların bir sözü də var: "El bir olsa, dağ oynadar yerindən". Bu sözlər Ulu Öndərimizin və qədirbilən, qəhrəman Azərbaycan xalqının timsalında bir daha öz təsdiqini tapır.

Heydər Əliyevi - bizim sevimli Heydər Babamızı, Ulu Öndərimizi anlamaq üçün "Ulu Öndər" sözünün nə mənaya sahib olduğunu anlamaq da insanlara kömək olar. Bu fəxri adı almaq üçün ilk öncə bu fəxri ada sahib olmaq üçün yaşamağalısan. Xalqın üçün, millətin üçün, onun rifahı, gələcəyi və səadəti üçün yaşamağalı, vuruşmağalı, çarpışmağalı. Öz həyatını və gələcəyini unutmamağalı. Hətta bəzən öz varlığını da unudub özünü bütün qəlbini və ruhunu xalqın, millətin yerinə qoymamağalı. Yuxusuz gecələr, yorğun günlər yoldaşın, əzab, əziyyət və məşəqqət sirdaşın olmalıdır. Özünü sözün əsl mənası ilə xalqın mühafizəkarı, qoruyucusu və xilaskarı bilməliyənsən. Xalqını sevməli, qorumağalısan. Uşağdan-böyüyə hər kəsin qəlbində taxt qurmaq üçün yox, uşağdan-böyüyə hər kəsin parlaq gələcəyə sahib olması üçün yaşamağalısan. Əgər bir gün xalqın sənə ehtiyacı olsa, heç düşünmədən onun uğrunda hər şeyindən keçməliyənsən. Ölümdən qorxmamağalı, ölümün gözüne dik baxmağalısan. Ulu Öndərimizin dediyi kimi, əgər bir gün bir namərd gülləsi, bir terrorçu gülləsi səni həyatdan alıb aparacaqsa, bütün ailən və sevdiklərinlə birgə Ana Vətənə qurban getməyə hazır olmağalısan və lazım gəldiyi an qurban getməkdən də çəkinməməliyənsən! Sən xalqın deməli, xalqın da sənini adını söyləməlidir. Öndər adı insana elə-belə verilməz. Öndər adını verən birdir, o da xalqdır! Bir xalqın öndərinə bu ad ancaq öz xalqı tərəfindən verilə bilər. Bütün bu sözlər elə ən yaxşı Ulu Öndərimizdə öz təsdiqini tapır. Elə ona görə də Heydər Əliyev həm uludur, həm də öndərimizdir. Bu, xalq tərəfindən 1993-cü ilin 15 iyununda qoyulmuş dəyişdirilməz və yekdilliklə qəbul olunmuş bir qanundur. Bunu dəyişdirməyə heç kəsin gücü çatmayıb, çata da bilməz.

2003-cü ilin 12 dekabrında Ulu Öndərimizin xalqla döyünən ürəyi dayansa da, xalqın onunla döyünən ürəyi dayanmayıb və dayanmayacaqdır! Heydər Əliyev qəhrəman xalqın qəhrəman oğludur! Bu günümüzdən əsrlər keçsə belə, bir şey təbiətin qanunu kimi dəyişilməz qalacaqdır: Heydər xalqın deyəcək, Xalq Heydər söyləyəcək!..

2023

Sevindik NƏSİBOĞLU,
10-cu sinif şagirdi,
şair-publisist, AJB üzvü